

Ο παρεμβατικός γονέας στη θεραπεία

Η θεραπευτική σχέση μεταξύ θεραπευτή-παιδιού παίζει τον σημαντικότερο και πρωταρχικότερο ρόλο στην θεραπευτική πορεία. Το παιδί έχει μεγάλη ανάγκη να νιώθει εμπιστοσύνη και ασφάλεια προς και από τον θεραπευτή του, να εκφράζεται ελεύθερα, να μοιράζεται τις σκέψεις και τα συναισθήματά του χωρίς το φόβο της επίκρισης, της τιμωρίας, της αποκάλυψης, χωρίς να νιώθει ντροπή και δισταγμό για τις ερμηνείες του.

ΙΑΣΙΣ ΨΥΧΗΣ & ΣΩΜΑΤΟΣ

Ιφιγένεια Λαμπροπούλου
Σύμβουλος ψυχικής υγείας
Πλάτανος 8, Μέγαρα
Τηλ.: 6955 693535

Ο ρόλος του ψυχοθεραπευτή είναι να προστατεύει το παιδί τηρώντας στο απόλυτο το απόρρητο, χωρίς να επιτρέπει στους γονείς είτε να επιδιώκουν να έχουν τον έλεγχο της θεραπείας, είτε να παρεμβαίνουν στη θεραπεία, χωρίς να επιτρέπει να επιχειρούν να καθοδηγούν τον θεραπευτή, ούτε να επιτρέπει την χειριστική «συμμαχία» τους ενός ή του άλλου γονέα μαζί του.

Πολλοί γονεις μου θέτουν συχνά το ερώτημα
«είναι δυνατόν να βασίζεσαι σε όσα σου λέει το

παιδί μου; Και πού ξέρεις ότι σου λέει αλήθεια;»
Ως θεραπεύτρια δεν είναι ο ρόλος μου να παίζω τον ντετέκτιβ Πουαρώ σπαταλώντας χρόνο και ενέργεια και αμφισβητώντας την αλήθεια του. Η επικέντρωση της θεραπείας γίνεται στις ερμηνείες που δίνει το παιδί για να κατανοήσει και να δώσει μια λογική εξήγηση σε μια κατάσταση, στα δυσφορικά συναισθήματα που του δημιουργούν αυτές οι ερμηνείες και στις εναλλακτικές θετικές σκέψεις και συμπεριφορές-αντιδράσεις που μπορεί να υιοθετήσει για να νιώθει καλά και να αντιμετωπίσει την όποια κατάσταση.

Το να προσπαθεί ο γονέας να επηρεάσει τον θεραπευτή μη τηρώντας τους κανονισμούς της θεραπείας δείχνει ανάγκη για έλεγχο, περνάει το μήνυμα ότι «εγώ δεν τηρώ τους κανόνες και ανήκω στις εξαιρέσεις», δεν επιδεικνύει εμπιστοσύνη ούτε σεβασμό προς το παιδί του και την θεραπευτική διαδικασία, η συμπεριφορά του εκπέμπει διπλή ερμηνεία και μπερδεύει το παιδί και προσπαθεί να μεταφέρει τον ρόλο του στον θεραπευτή που σε καμία περίπτωση ο θεραπευτής δεν αναλαμβάνει ρόλο γονέα στην θεραπεία και στην σχέση του με το παιδί-θεραπευόμενο/η.

Οι όποιοι κανόνες τίθενται από τον θεραπευτή στο παιδί δεν έχουν τον ρόλο «τους τηρείς, διαφορετικά θα τιμωρηθείς». Αντιθέτως, ο

σκοπός των κανόνων είναι να υπάρχει ένα ξεκάθαρο και σαφές πλαίσιο, να βοηθήσει το παιδί να αναγνωρίσει πού εγγυται η δυσκολία του να ακολουθήσει τους κανόνες και να βοηθηθεί προτρέποντας και τονίζοντας το όφελος που θα αποκομίσει ακολουθώντας τους και όχι την συνέπεια-τιμωρία που θα υποστεί στην αντίθετη περίπτωση. Στην θεραπεία δεν γίνεται τίποτα με βοηθό τον φόβο, αλλά με βοηθό την πλήρη αποδοχή, την κατανόηση και την δημοκρατική καθοδήγηση και συζήτηση.

Προσωπικά, ο τρόπος που βλέπω τους θεραπευομένους μου δεν είναι «ανήλικος-ενήλικας», αλλά ως ξεχωριστές προσωπικότητες!

Ιφιγένεια Λαμπροπούλου
Σύμβουλος ψυχικής υγείας